

Nee we krijgen geen gelukkig nieuw jaar

De psychologie brengt ons bij dat een inzichtelijk onderscheid tussen hoofdzaken en bijzaken ons leven kan vergemakkelijken. Waarover gaat het dus werkelijk in ons bestaan? Blijven we zeuren over pietluttigheden? Hameren we telkens weer op dezelfde nagel? Verliezen we ons in details? Dan verzwaart niet enkel onze rugzak maar haken onze relaties op den duur moe geluisterd af. Hetzelfde geldt voor de politiek: wat raakt mensen echt? Hoe lang kun je rond de pot draaien met bijzaken zonder concrete knopen door te hakken en toch aan de macht blijven? Het gevoel van inertie binnen het politieke bedrijf sijpelt steeds dieper door in brede lagen van de bevolking. Waar zijn ze eigenlijk mee bezig, is de vaakst voorkomende verzuchting vandaag.

Peilingen

Waarom scoren het Vlaams Belang en de N-VA als nummer 1 en nummer 2 in de recentste peiling? In wezen is dat vrij eenvoudig en heb je daar geen kilo's aan analyserapporten voor nodig. VB en N-VA bespelen thema's die duidelijk het gros van de bevolking raken. In een 'democratie' zou daar niets mis mee mogen zijn. Neem nu de prijs en vooral het in voorraad hebben van energie. De strijd tegen lage pensioenen en dure huren, de stijgende kost van voeding, het in het gedrang komen van een vlot verkeer of de afbraak van degelijk onderwijs. Allemaal hoofdzaken die volgens de peilingen min of meer geassocieerd worden met de blijvers (N-VA), de stijgers (Vooruit) en de winnaars (VB en PVDA). Zelfs het grote aantal Vlamingen dat een huisdier heeft bezorgt Dierenwelzijn een kanjer van een

draagvlak en bevordert het tot een hoofdzaak. Al helemaal prangend is echter de verboden vraag: kreunt een pak mensen onder de hinderlijke aanwezigheid van onaangepaste vreemdelingen? Dan moet je dat benoemen én met concrete suggesties afkomen. Maar wat als dat onderwerp op de taboelijst is geplaatst? Dan zwijgt men er aanvankelijk over en in een volgend stadium demoniseert men de lastige boodschapper. Arglistige wereldverbeteraars voelen zich daar beter bij. Maar de migratieproblemen worden toch bij naam genoemd in de media, hoor je dan. Ja, maar niet op een realistische wijze. Het is immers even makkelijk om elke niet-blanke als een heilig te verklaren slachtoffer te aanbidden dan om een allochtoon te verketteren zonder er ooit een in het echt te hebben gezien. Hoe dan ook, als hoofdzaken worden gereduceerd tot bijzaken ontstaat ongeloof.

h/t 't Scheldt Lees hier verder.